

บทที่ 2

ทฤษฎีแนวคิด และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาในเรื่อง มาตรการด้านภาษี เพื่อจูงใจการตัดสินใจลงทุนในประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ได้ใช้ทฤษฎีประกอบการศึกษาดังต่อไปนี้

1. หลักการลงทุนทั่วไป
2. การลงทุนทางตรงต่างประเทศ
3. มาตรการด้านภาษีระหว่างประเทศ

2.1 หลักการลงทุนทั่วไป

การลงทุนทั่วไป มีวิธีการที่กว้างมาก นอกจากการนำเงินไปฝากไว้กับสถาบันการเงินแล้วยังครอบคลุมถึงการลงทุนในสินทรัพย์ทางการเงิน ดังนั้นผลตอบแทนที่ได้รับและความเสี่ยงที่เกิดขึ้นย่อมแตกต่างกันออกไปตามวิธีที่ลงทุนดังนี้ (วิรัช อภิเมธีธำรง : 2549)

1. ลงทุนในกิจการของตนเองหรือร่วมลงทุนกับผู้อื่น วิธีนี้มีความเสี่ยงค่อนข้างมาก และผลตอบแทนที่จะได้รับมีความไม่แน่นอนสูงเพราะกิจการต่าง ๆ กว่าที่จะเห็นผลสำเร็จต้องใช้เวลาอันยาวนาน
2. ลงทุนในหุ้นที่ซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ฯ ซื้อตราสารหนี้หรือซื้ออสังหาริมทรัพย์ด้วยตนเอง การลงทุนวิธีนี้ต้องศึกษา บริษัทที่จะเข้าไปซื้อหุ้น ตราสารหนี้ หรืออสังหาริมทรัพย์ อย่างถ่องแท้ ต้องติดตามสถานการณ์ตลาดหลักทรัพย์และตราสารหนี้ทั้งภายในและภายนอกประเทศตลอดเวลา ความเสี่ยงย่อมเกิดขึ้นหากมีข้อมูลข่าวสารไม่ครบถ้วน และต้องมีความชำนาญในการวิเคราะห์ปัญหา

3. ลงทุนในกองทุนรวม วิธีนี้จะนำเงินลงทุนของผู้ลงทุนรายหนึ่งๆ ไปรวมเข้าด้วยกัน กับเงินของผู้ลงทุนรายอื่นเป็นกองทุนรวมขนาดใหญ่ โดย มีผู้จัดการกองทุนมืออาชีพดูแลกองทุนนั้นอย่างมีแบบแผนเพื่อให้ความเสี่ยงในการลงทุนอยู่ในอัตราที่ต่ำและให้ผลตอบแทนที่คุ้มค่าในระยะยาว ประเภทของกองทุนรวมแบ่งเป็น 3 ลักษณะ คือแบ่งตามนโยบายการลงทุน แบ่งตามลักษณะการจำหน่ายและการซื้อคืน และแบ่งตามแหล่งที่มาของเงินลงทุน

2.2 การลงทุนทางตรงในต่างประเทศ (Foreign Direct Investment : FDI)

การลงทุนทางตรงในต่างประเทศเป็นการลงทุนที่ผู้ลงทุนจากต่างประเทศมีส่วนร่วมในการบริหารและควบคุมกิจการ ซึ่งอาจกระทำโดย (อภิรัฐ ตั้งกระจ่าง, 2549 : 239)

1. เข้าไปซื้อกิจการของบริษัทผู้ผลิตเดิมในฐานะผู้ถือหุ้นรายใหญ่

2. การเข้าไปตั้งบริษัทสาขาในประเทศที่เข้าไปลงทุน
3. การเข้าไปจัดตั้งบริษัทใหม่ในประเทศที่เข้าไปลงทุน

ในการเจริญเติบโตการลงทุนทางตรงต่างประเทศ มีผลต่อวัตถุประสงค์ทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง และสังคมของประเทศนั้นๆ นอกจากนี้บริษัทอาจมีรูปแบบการลงทุนต่างประเทศที่แตกต่างกัน จึงมีการดำเนินการที่ต่างกันอีกด้วย

ในการลงทุนในต่างประเทศอาจอยู่ในรูปของตัวเงินหรือการลงทุนในหลักทรัพย์ (Portfolio Investment) ก็คือการลงทุนโดยการเข้าไปซื้อหุ้นหรือหลักทรัพย์ของกิจการต่างๆ ซึ่งอาจมีส่วนมากจนสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมในการบริหารกิจการนั้นได้ โดยจะตรงกันข้ามกับการลงทุนทางตรง ซึ่งจะ เป็นลักษณะการเข้าไปดำเนินการสร้างโรงงานเครื่องมือเครื่องจักรกลในการผลิตหรือเข้าไปซื้อต่อกิจการ ที่ดำเนินการอยู่แล้ว ดังนั้นนักลงทุนต้องคำนึงถึงลักษณะการเข้าควบคุมกิจการซึ่งอาจส่งผลในเรื่องความ กังวลของรัฐบาล (Governmental Concern) และความกังวลของตัวนักลงทุนเอง (Investment Concern)

2.2.1 แรงจูงใจของการลงทุนทางตรงในต่างประเทศ

แรงจูงใจของการลงทุนทางตรงในต่างประเทศเพื่อการขยายตลาด (Foreign Direct Investment : FDI motivations to achieve sales expansion) เหตุผลของการดำเนินการในต่าง ประเทศคือเพิ่มยอดขาย โดยมีปัจจัยที่สำคัญในการลงทุนทางตรงจากต่างประเทศ 4 ประการดังนี้

1. การขนส่ง (Transportation) ในการดำเนินธุรกิจในประเทศจำเป็น ต้องมี การขยายตัวในต่างประเทศ ค่าขนส่ง ส่งผลให้ต้นทุนในการผลิตสูง ดังนั้นแหล่งผลิตสินค้ากับ ระยะทางในการเคลื่อนย้ายที่ไกลๆ มีผลทำให้ต้นทุนสูงขึ้น นอกจากนี้การเจริญเติบโตในด้านต่าง ๆ มีความสำคัญต่อการผลิตภายในประเทศ และระหว่างประเทศ หรือบางครั้งธุรกิจขาดความ สามารถ ในการผลิตในประเทศ เพราะขาดทรัพยากรในการผลิต จึงต้องมีการเคลื่อนย้ายในระยะทางที่ไกล หรือธุรกิจต้องการประหยัดขนาดการผลิต เพื่อเพิ่มขนาดของการผลิต หรือบางครั้งธุรกิจจำเป็นต้อง มีการขยายตัวในต่างประเทศ

2. ข้อจำกัดทางการค้า (Trade restrictions) ข้อจำกัดทางการค้าของรัฐบาล อาจเอื้อประโยชน์ให้ธุรกิจขนาดใหญ่ สามารถที่จะใช้ทรัพยากรเป็นจำนวนมากในต่างประเทศ ในขณะที่เดียวกันก็ส่งผลให้คู่แข่งชั้นต่างประเทศที่เป็นธุรกิจขนาดเล็กต้องดำเนินธุรกิจด้วยความยาก ลำบาก

3. ผลของการผลิตภายในประเทศ (Country-of-origin effects) นอกจากข้อจำกัด ทางการค้าโดยรัฐบาลแล้วผู้บริโภคยังก่อให้เกิดข้อจำกัดทางการค้าอีกด้วย ซึ่งอาจเป็นผลมาจากค่า ความนิยมหรือความเชื่อในสินค้าที่ผลิตในต่างประเทศอาจมีคุณภาพหรือ ไม่มีคุณภาพขึ้นอยู่กับชาติ นิยม ภาพพจน์ของสินค้าและความเสี่ยงจากการขนส่ง

4. การเปลี่ยนแปลงในต้นทุนโดยเปรียบเทียบ (Changes In Comparative Costs) ธุรกิจที่ประสบผลสำเร็จในการส่งออกเนื่องจากประเทศของตนมีต้นทุนในการผลิตที่ต่ำกว่า ซึ่งต้นทุนที่ต่ำกว่านี้อาจเปลี่ยนแปลงได้เมื่อระยะเวลาผ่านไป

2.2.2 ผลประโยชน์ของประเทศที่เป็นเจ้าบ้านจากการลงทุนทางตรงในต่างประเทศ

1. เกิดการพัฒนาภายในประเทศ โดยเกิดจากการจ้างแรงงานที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์ และการใช้ทรัพยากรอื่นๆ บริษัทอาจทำการเคลื่อนย้ายทรัพยากร เช่น เงินทุนและเทคโนโลยีไปต่างประเทศ เพื่อผลตอบแทนมีแนวโน้มที่เพิ่มสูงขึ้น

2. บริษัทข้ามชาติ (Multinational Enterprises : MNEs) สามารถที่จะนำทรัพยากรที่มีประโยชน์มาใช้ได้ เช่น ในการผลิตน้ำมันบริษัทต้องอาศัยความรู้เพื่อการค้นหา ตลอดจนเครื่องมือที่ต้องใช้ในการขุดเจาะเพื่อนำน้ำมันจากใต้ดินการผลิตจะไม่ก่อประโยชน์ใดๆ ถ้าไม่มีตลาดและการขนส่งที่ดีพอ ซึ่งความสะดวกทางด้านการขนส่งจะทำให้นักลงทุนต่างประเทศสามารถสนองต่อความต้องการของตลาดโลกได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งตลาดของประเทศที่เป็นสำนักงานใหญ่ของบริษัทนั้น

3. การไหลเข้าของการลงทุนจากบริษัทข้ามชาติก่อให้เกิดการพัฒนาทรัพยากร โดยการพัฒนาความรู้ของประชากร หรือพลเมืองภายในท้องถิ่น อันเนื่องมาจากการใช้เครื่องมือเทคโนโลยี และกระบวนการผลิตที่ทันสมัย นอกจากนี้ยังมีโครงการต่างๆ เช่น การส่งเสริมความปลอดภัยในการทำงาน ซึ่งมีผลทำให้เวลาในการทำงานและการใช้เครื่องจักรลดลง

2.3 มาตรการภาษีระหว่างประเทศ

ในทางทฤษฎีของกฎหมายระหว่างประเทศ (Theories of Public International Law) ทุกประเทศมีการจัดเก็บภาษีภายในอาณาเขตอย่างสมบูรณ์ อำนาจของรัฐในการออกกฎหมายจัดเก็บภาษีเกิดจากหลักแหล่งเงินได้ เป็นเกณฑ์พื้นฐานในการกำหนดความสัมพันธ์ระหว่างอำนาจรัฐและผู้เสียภาษีในทุกประเทศทั่วโลก โดยคำนึงถึงที่มาของเงินได้ว่าอยู่ในประเทศของตนหรือไม่ นอกจากนี้หลักถิ่นที่อยู่และหลักสัญชาติ เป็นหลักการที่ถือความสัมพันธ์ในเชิงเศรษฐกิจ ของผู้เสียภาษีกับรัฐ หลักการนี้นิยมและปฏิบัติกันแพร่หลาย ผลที่ตามมาคือปัญหาการเก็บภาษีซ้ำซ้อน ในประเทศที่กำลังพัฒนา (ประไพพิศ สวัสดิ์รัมย์, 2550 : 291)

2.3.1 เหตุจูงใจในการลงทุนในต่างประเทศ

แต่ละประเทศจะมีมาตรการด้านต่างๆ เพื่อดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ และกระตุ้นเศรษฐกิจภายในประเทศของตน รัฐยินยอมในสิทธิประโยชน์ทางภาษี โดยการยกเว้นภาษีต่างๆ ในช่วงเวลาหนึ่งๆ ถือเป็นภาระยกเว้นของอำนาจรัฐในการจัดเก็บภาษีเพื่อส่งเสริมการลงทุน การให้สิทธิพิเศษทางภาษีส่งเสริมการลงทุน (Tax Incentives) แก่ นักลงทุนต่างชาติ ในรูปแบบการยกเว้นภาษีเงินได้

(Tax Holiday) สำหรับธุรกิจอุตสาหกรรมหรือสำหรับการลงทุนในพื้นที่ที่จัดไว้เป็นพิเศษ (Investment Zones) นอกจากนี้ยังครอบคลุมถึงการที่ประเทศหนึ่งๆ จัดตั้งตนเอง หรือดินแดนเฉพาะที่อยู่ในประเทศตน ให้เป็นดินแดนที่เสนอสิทธิพิเศษทางภาษี ซึ่งในต่างประเทศเรียกว่า Tax Havens เพื่อเป็นแหล่งดึงดูดการลงทุน และการเงินจากต่างประเทศให้เข้ามาสู่ประเทศตนมากขึ้น

2.3.2 ประเภทของภาษีอากรระหว่างประเทศ

1. ภาษีเงินได้ (Income Tax) เป็นภาษีทางตรงที่จัดเก็บจากรายได้ของผู้มีเงินได้ หรือธุรกิจที่มีเงินได้ โดยในแต่ละประเทศจะมีอัตราภาษีที่ต้องเสียให้กับรัฐบาลแตกต่างกันตามอัตราภาษีของแต่ละประเทศหรือบางประเทศมีนโยบายลดภาษีลงจากอัตราเดิมเพื่อจูงใจให้บริษัทข้ามชาติสนใจเข้ามาลงทุนในประเทศนั้นๆ

2. ภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย (With Holding Tax) เป็นภาษีที่จัดเก็บจากนักลงทุนที่มีรายได้ประเภทเงินปันผล (Dividend) ดอกเบี้ย (Interest) และค่าสิทธิ (Royalty) เป็นภาษีที่หักทันทีจากเงินที่ต้องจ่ายโดยแต่ละประเทศที่มีอัตราภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่ายสำหรับดอกเบี้ยเงินปันผล และ ค่าสิทธิที่แตกต่างกันไป

3. ภาษีมูลค่าเพิ่ม (Value Added Tax) เป็นภาษีทางอ้อม โดยจะจัดเก็บจากผู้บริโภคเนื่องจากการซื้อขายสินค้า หรือการให้บริการหลายประเทศให้ความสำคัญกับภาษีมูลค่าเพิ่มมาก เพราะภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นภาษีที่เก็บจากสินค้าอุปโภค บริโภค และอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มในแต่ละประเทศก็มีอัตราที่แตกต่างกัน

2.3.3 การจัดเก็บภาษีอากรระหว่างประเทศ

ในแต่ละประเทศจะมีการจัดเก็บภาษีเงินได้จากรายได้ของธุรกิจ หากเป็นธุรกิจที่มีการดำเนินงานในหลายประเทศก็จะต้องเสียภาษีเงินได้ให้กับรัฐบาลประเทศนั้น ส่งผลให้เกิดการจัดเก็บภาษีซ้อน (Double Taxation) ดังนั้นระบบภาษีอากรในการจัดเก็บภาษีมียังมีดังนี้

1. จัดเก็บตามรายได้รวมทั่วโลก (World Wide Approach) เป็นวิธีที่นำรายได้ทั่วโลก โดยไม่คำนึงถึงว่าจะมาจากประเทศใดมารวมคำนวณเป็นเงินได้ที่ต้องเสียภาษีให้กับประเทศที่ตนอยู่

2. จัดเก็บเฉพาะรายได้ในประเทศ (Territorial Approach) จะเป็นการเก็บภาษีจากรายได้ที่เกิดขึ้นในประเทศเท่านั้น

3. จัดเก็บตามแหล่งเงินได้ (Source) หลักสัญชาติ (Citizenship) และหลักถิ่นที่อยู่ (Residence) วิธีนี้ไม่คำนึงถึงการกำหนดขอบเขตของภาษีอากร แต่จะเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีที่เป็นลักษณะพื้นฐาน โดยทั่วไป

หลักแหล่งเงินได้ (Source) โดยทั่วไปหากเกิดภาษีที่ประเทศใดก็จะต้องเสียภาษีให้กับประเทศนั้น โดยไม่คำนึงถึงสัญชาติว่าเป็นผู้ที่อยู่ในประเทศนั้นหรือไม่และไม่คำนึงถึงถิ่นที่อยู่ว่าจะต้องอยู่ที่ประเทศที่เกิดรายได้นั้นหรือไม่

หลักสัญชาติ (Citizenship) เป็นการจัดเก็บจากสัญชาติผู้มีรายได้โดยไม่คำนึงถึงรายได้นั้นจะมาจากประเทศใดและไม่คำนึงผู้มีรายได้จะอยู่ที่ประเทศไหน

หลักถิ่นที่อยู่ (Residence) เป็นการจัดเก็บจากผู้ที่อยู่ในประเทศนั้นโดยไม่คำนึงว่าเป็นบุคคล สัญชาติใดหรือเกิดรายได้จากประเทศใด

2.3.4 ผลกระทบของระบบภาษีอากรระหว่างประเทศ

ระบบภาษีของแต่ละประเทศมีความแตกต่างกันไม่ว่าจะเป็นอัตราภาษี หลักการ และวิธีการคำนวณ การชำระภาษี ด้วยเหตุผลนี้ระบบภาษีของแต่ละประเทศก่อให้เกิด

1. ความซ้ำซ้อนของภาษี

กิจการที่จดทะเบียนจัดตั้งขึ้นในประเทศไหนก็ต้องเสียภาษีในประเทศนั้นๆ แต่ถ้าหากมีสาขาในต่างประเทศ รายได้ในต่างประเทศ ก็ต้องนำมารวมในการเสียภาษีด้วยเช่นกัน ดังนั้นจึงเกิดความซ้ำซ้อนของภาษี

2. ผลกระทบเกี่ยวกับระบบการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศ

เมื่อธุรกิจทำธุรกิจสองประเทศต้องเสียภาษีซ้อนถึงสองประเทศ จึงเป็นผลกระทบที่ทำให้ไม่ไปลงทุนในต่างประเทศ นอกจากนี้อัตราภาษีของแต่ละประเทศก็มีผลเกี่ยวกับการตัดสินใจลงทุนกับต่างประเทศเช่นกัน

3. การปันรายได้ทางภาษี

จากระบบภาษีอากรที่แตกต่างกันของแต่ละประเทศ ทำให้เกิดผลกระทบต่อรายได้ของรัฐบาลของแต่ละประเทศ รัฐบาลบางประเทศจัดเก็บภาษีเงินได้ได้ และบางประเทศอาจจัดเก็บภาษีเงินได้ไม่ได้เลย

4. การเลี่ยงภาษีระหว่างประเทศ

ในการเลี่ยงการเสียภาษีของธุรกิจมีผลทำให้รัฐบาลเดือดร้อน สาเหตุที่ทำให้เกิดการเลี่ยงภาษีเกิดขึ้นได้ง่ายนั้น เนื่องมาจากระบบภาษีของแต่ละประเทศมีความแตกต่างกันไม่ว่าจะเป็นอัตราภาษี หลักวิธีการคำนวณ การชำระภาษี เป็นต้น ดังนั้น การเลี่ยงภาษีระหว่างประเทศก็มีผลทำให้เกิดการเลี่ยงภาษีได้ โดยเฉพาะบริษัทข้ามชาติ

2.3.5 มาตรการด้านภาษีเพื่อธุรกิจไม่ให้มีการเสียภาษีที่ซ้ำซ้อน

ในการจัดเก็บภาษีด้วยวิธีจัดเก็บตามรายได้รวมทั่วโลก หรือวิธีอื่นมีผลทำให้เกิดการจัดเก็บภาษีซ้อน ดังนั้นในการทำธุรกิจในหลายๆ ประเทศควรจะมีการศึกษาถึงมาตรการด้านภาษีเพื่อลด

การเสียภาษีที่ช้าซ้อนหรือเพื่อให้เกิดต้นทุนต่ำที่สุด หรือเสียภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่ายต่ำที่สุด หรือ เพื่อเสียภาษีศุลกากรต่ำที่สุด ดังนั้นธุรกิจหาหนทางไม่ให้มีการเสียภาษีที่ช้าซ้อนมีวิธีการ 3 วิธีคือ

1. ราคาโอน (Transfer Pricing)

เป็นการกำหนดราคาในการดำเนินธุรกิจในรูปแบบต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการซื้อ การขาย การกู้เงิน การให้บริการ ระหว่างบริษัทข้ามชาติที่อยู่ภายในกลุ่มเดียวกันโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ ประเมินผลการปฏิบัติงานของบริษัทข้ามชาติ เพื่อให้เกิดต้นทุนที่ต่ำที่สุด เพื่อเสียภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่ายต่ำที่สุด เพื่อเสียภาษีศุลกากรต่ำที่สุด และ ป้องกันการลดค่าเงินของอัตราแลกเปลี่ยน

2. สถานที่พิเศษทางภาษี (Tax Havens)

เป็นประเทศ หรือสถานที่เฉพาะที่อยู่ในประเทศหนึ่งๆ ซึ่งไม่มีการจัดเก็บภาษีหรือ มีการจัดเก็บภาษีที่มีอัตราภาษีต่ำมาก จึงเป็นสถานที่เหมาะที่จะหลีกเลี่ยงภาระภาษีระหว่างประเทศ ของผู้เสียภาษีที่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศที่มีภาระภาษีสูง เหตุผลที่เกิดสถานที่พิเศษทางภาษีขึ้น มานั้น เพื่อเป็นแหล่งดึงดูดนักลงทุนจากต่างประเทศเข้ามาสู่ประเทศตนให้มากขึ้น การใช้สถานที่ พิเศษ ทางภาษีเป็นสถานที่โอนกำไร โดยเสียภาษีในอัตราที่ต่ำหรือไม่เสียภาษีเลย

3. อนุสัญญาภาษีซ้อน (Double Tax Agreement : DTA)

อนุสัญญาภาษีซ้อนเป็นสนธิสัญญาทางภาษีระหว่างประเทศ มีวัตถุประสงค์เพื่อ จัดปัญหาภาษีซ้อนและป้องกันการเลี่ยงภาษีระหว่างประเทศ การใช้ช่องว่างจากอนุสัญญาภาษีซ้อน เพื่อเสียภาษีในอัตราที่ต่ำ หลักการของอนุสัญญาภาษีซ้อนมีดังนี้

1. อนุสัญญาภาษีซ้อนจะใช้เฉพาะเรื่องของเงินได้เท่านั้น โดยเป็นเงินได้ ที่เกิดภายในประเทศหนึ่ง และเอาไปเกี่ยวข้องกับสองประเทศ นั่นคืออนุสัญญาภาษีซ้อนทำหน้าที่ ระบุให้เงินได้เสียภาษีเพียงประเทศเดียวหรือเสียภาษีในสองประเทศ ซึ่งเงินได้บางประเภทนั้น อนุสัญญาบอกให้เก็บได้ในประเทศเดียวอาจจะเป็นประเทศตามหลักถิ่นที่อยู่หรือหลักแหล่งเงินได้ ก็ได้ แต่บางเงินได้ให้เสียภาษีทั้งสองประเทศ

2. ถ้าเป็นกรณีที่อนุสัญญาภาษีซ้อนระบุให้เสียภาษีในสองประเทศ ประเทศ ตามหลักแหล่งเงิน ได้มีสิทธิจัดเก็บภาษีก่อน และประเทศตามหลักถิ่นที่อยู่มีสิทธิจัดเก็บภาษีหลังเสมอ

3. ประเทศตามหลักถิ่นที่อยู่มีเงื่อนไข ตามอนุสัญญาภาษีซ้อนในการจัด เก็บภาษีจะเป็นลักษณะการยกเว้นหรือให้เครดิตก็ได้

2.4 วรรณกรรมและบทความที่เกี่ยวข้อง

ขวัญทิศา เชื้อดี (2545) ได้ศึกษาเรื่อง “ แรงจูงใจด้านภาษีและราคาโอนเพื่อการลงทุนใน ประเทศจีน ” จากการศึกษาพบว่า จีนเข้าเป็นสมาชิกองค์การการค้าโลก ได้นำมาตรการต่างๆ ทางด้าน

ภาษีรวมทั้งราคาโอนที่กฎหมายประเทศจีนกำหนดให้นักลงทุนถือปฏิบัติภาษีที่นำมาจูงใจนักลงทุนต่างชาติ มีภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของชาวต่างชาติที่เข้ามาทำงานในจีนเกิน 90 วันใน 1 ปี เงินเดือนและค่าจ้างจะต้องเสียภาษีในอัตราก้าวหน้าร้อยละ 5 – 45 ของเงินได้สุทธิ โดยรายได้ต่อเดือน 4,000 หยวน สำหรับภาษีเงินได้นิติบุคคล และสิทธิประโยชน์ของนักลงทุนต่างชาติในเขตส่งเสริมการลงทุนจะได้รับสิทธิประโยชน์ยกเว้นและลดหย่อนภาษีในอัตราร้อยละ 15 และร้อยละ 24 เมื่อเทียบกับอัตราก้าวหน้าร้อยละ 30 และได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีท้องถิ่นในอัตราร้อยละ 3 อีกด้วย สำหรับภาษีเกี่ยวเนื่องกับการค้า ประกอบด้วยภาษีมูลค่าเพิ่มมี 3 อัตรา คือร้อยละ 13 17 และร้อยละ 0 ขึ้นอยู่กับประเภทของกิจการ ภาษีผู้บริโภคร้อยละ 3 – 50 ภาษีการค้าร้อยละ 3 – 20 เป็นต้น สำหรับแรงจูงใจทางด้านราคาโอนเพื่อการลงทุนในประเทศจีนพบว่า การกำหนดราคาโอน รัฐบาลจีนกำหนดให้ใช้ตามหลักการของราคาซื้อขายโดยสุจริต ที่ใช้กันทั่วโลก เป็นราคาซื้อขายโดยสุจริตโดยส่วนมากบริษัทต่างชาติในจีนจะใช้วิธีราคาต้นทุนบวกกำไรขั้นต้น ซึ่งบริษัทต้องกำหนดให้เหมาะสมและเป็นราคาที่สมเหตุสมผลด้วย รวมทั้งราคาโอนที่กฎหมายประเทศจีนกำหนดให้นักลงทุนถือปฏิบัติ

เสาวลักษณ์ หนูสวาสดี (2546) ได้ศึกษาเรื่อง “ การศึกษาเปรียบเทียบสิทธิประโยชน์ทางภาษีระหว่างการลงทุนในประเทศไทย สาธารณรัฐประชาชนจีน และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม” จากการศึกษาพบว่า ประเทศไทยมีสิทธิประโยชน์ในการยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา และภาษีเงินได้นิติบุคคล สำหรับเงินปันผล ในขณะที่ประเทศจีนและเวียดนามยังไม่มีสิทธิประโยชน์เหล่านี้ แต่จีนและเวียดนามมีสิทธิประโยชน์ในด้านการนำผลกำไรมาลงทุนใหม่ในขณะที่ประเทศไทยไม่มี สำหรับอัตรากำไรเงินได้บุคคลธรรมดา ประเทศไทยจัดเก็บในอัตราร้อยละ 0-37 ประเทศจีนจัดเก็บในอัตราร้อยละ 5-45 และประเทศเวียดนาม จัดเก็บในอัตราร้อยละ 0-50 แต่จีนและเวียดนามยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาให้กับชาวต่างชาติที่มีแหล่งเงินได้ในประเทศ และไม่มีกรยกเว้นสิทธิประโยชน์ ทางภาษีศุลกากร และภาษีมูลค่าเพิ่มแต่ยกเว้นอากรขาเข้าและอากรขาออกด้วย สำหรับสิทธิประโยชน์ทางภาษีสรรพสามิต ประเทศไทย ยกเว้นสำหรับการนำเข้า และการผลิตในเขตปลอดอากร ในขณะที่ประเทศจีนและเวียดนาม ไม่มีการให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีสรรพสามิตแต่อย่างใด